

CUM POT LUA UN COPIL ÎN PLASAMENT SAU ADOPTIE?

GHID PRACTIC PENTRU PERSOANE ȘI FAMILII INTERESATE

GHID REALIZAT DE ASOCIAȚIA „TZUBY’S KIDS” (TZB) ÎN PARTENERIAT CU ALIANȚA ROMÂNIA FĂRĂ ORFANI (ARFO) PE BAZA LEGISLAȚIEI LA MOMENTUL REDACTĂRII. ESTE POSIBIL CA PREVEDERILE LEGISLATIVE SĂ SE MODIFICE ÎNTRE DATA REDACTĂRII ȘI A CONSULTĂRII MATERIALULUI. REALIZATORII NU ÎȘI ASUMĂ RĂSPUNDEREA PENTRU EFECTELE DIRECTE SAU INDIRECTE LEGATE DE FOLOSIREA ACESTOR INFORMAȚII. PENTRU DETALII SUPLIMENTARE, VĂ RUGĂM SĂ CONTACTAȚI UNUL DINTRE MEMBRII ARFO SAU SĂ VĂ ADRESAȚI DIRECȚIEI GENERALE DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI DIN SECTORUL SAU JUDEȚUL DE REȘEDINȚĂ.

DATA ULTIMEI ACTUALIZĂRI: 14 MAI 2016

CUPRINS

Plasamentul și adopția între vocație și responsabilitate

Plasamentul familial

Ce prevede legislația în domeniul plasamentului? _____	4
Cine poate lua un copil în plasament? _____	4
Drepturile și obligațiile persoanelor sau a familiilor care primesc un copil în plasament	5
Pașii necesari pentru a lua un copil în plasament _____	6
Ce se întâmplă după ce copilul este luat în plasament familial? _____	8
Actele solicitate familiilor care doresc să ia un copil în plasament _____	9
Ghid de autoevaluare _____	10

Adopția

Cine poate adopta un copil? _____	11
Pașii necesari pentru a adopta un copil _____	12
Actele necesare persoanei sau familiei care dorește să adopte _____	14

Despre

Despre noi _____	16
------------------	----

PREAMBUL

Conform ultimelor date statistice publicate de Ministerul Muncii, **în sistemul special de protecție se află 57.646 copii** dintre care doar **3.809 declarați adoptabili**, respectiv 6,6%. Astfel, un procent extrem de mare, respectiv 93,4% se află în măsură de plasament.

Fiecare copil care este separat de familia lui și intră în atenția sistemului de protecție a copilului este repartizat unui manager de caz de la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Drepturilor Copilului (DGASPC). Acest manager de caz trebuie să facă, în termen de maxim 30 de zile, un Plan Individualizat de Protecție (PIP) pentru fiecare copil.

Planul Individualizat de Protecție poate avea ca finalitate reintegrarea în familia naturală sau adopția. Acest plan indică în primul rând unde și pentru cât timp va sta copilul până acesta va avea din nou o viață de familie stabilă și permanentă. În unele cazuri copiii sunt luați în grijă de rudele lor, însă, în multe situații, copiii sunt dați spre creștere asistenților maternali profesioniști sau merg în centre de tip rezidențial.

Situația adopțiilor din România nu este una tocmai fericită. Conform datelor publicate la acest moment de Ministerul Muncii, **în cursul anului 2015 au fost adoptați 573 de copii**. Din păcate, **85% dintre copiii adoptabili rămân, în continuare, neadopți**, întrucât au probleme de sănătate, au depășit o anumită vârstă, sunt de o anumită origine etnică sau nu corespund fizionomiei potențialilor adoptatori.

FAMILIA ARE PRIORITATE

Legea 272/2004, art.2, alin. 2) definește interesul superior al copilului ca fiind „dreptul copilului la o dezvoltare fizică și morală normală, la echilibru socioafectiv și la **viață de familie**.” Art.2 alin. 6) lit. a) menționează că, în determinarea interesului superior al copilului, se au în vedere: „nevoile de dezvoltare fizică, psihologică, de educație și sănătate, de securitate și stabilitate și **apartenență la o familie**”.

Prioritate are, în mod evident, familia naturală însă, dacă aceasta nu poate sau nu dorește să ofere copilului mediul optim de creștere și educare se încearcă plasarea copilului la familia extinsă, iar, dacă nici acest lucru nu este posibil, prioritate va avea o altă persoană sau familie care dorește să se ocupe de creșterea copilului. Ca ultimă alternativă, dacă nu este identificată nicio familie care să aibă grijă de copil, se instituie măsura de plasament într-un centru de plasament sau alt serviciu rezidențial.

Plasamentul și adopția între vocație și responsabilitate

*„Nimeni nu poate face totul dar fiecare poate face ceva!”
(Max Lucado)*

CE POT FACE EU?

În general, putem face ceva după ce înțelegem nevoia. În momentul acesta, în România, mii de copii sunt abandonați de părinți și doar o mică parte dintre ei pot fi adoptați. Copiii cu vârsta peste 3 ani, copiii cu dizabilități și copiii aparținând unor grupuri etnice, cel mai adesea, rămân în sistemul de protecție al statului visând la ziua în care vor trăi ca toți copiii, într-o familie.

Ce șanse au să se integreze într-o familie copiii abandonați de părinți? Dar cei care au depășit vârsta de 3 ani sau copiii cu dizabilități?

- Copiii abandonați de părinți se integrează foarte ușor într-o altă familie dacă în momentul integrării au vârste mici între 0 și 3 ani.
- Copiii care au depășit vârsta de 3 ani pot fi ajutați să se integreze în familia de plasament sau în familia adoptivă cu răbdare și prin grija plină de dragoste a familiei.
- Pentru copiii cu dizabilități este nevoie de anumite adaptări la nevoile copilului însă nevoia lor de apartenență la o familie, nevoia de dragoste și grijă părintească este aceeași ca pentru fiecare copil.
- Copiii de alte naționalități sau etnii așteaptă și ei, la fel ca și ceilalți copii, o familie care să le ofere grijă și dragoste. Acești copii pot fi integrați cu succes dacă familia substitutivă nu are rețineri și prejudecăți față de anumite naționalități sau etnii.

CARE SUNT EFECTELE INSTITUȚIONALIZĂRII?

Studiul Bucharest Early Intervention Project (BEIP), demarat în anul 2000 de cercetători americani, analizează efectele instituționalizării asupra dezvoltării creierului și comportamentului copiilor prin comparație cu copii care nu au fost instituționalizați sau care au fost plasați în asistență maternală.

Cei trei profesori americani - Nathan Fox, de la University of Maryland, Charles Nelson, de la Harvard University și Charles Zeanah, de la Tulane University au concluzionat, în urma studiului realizat: „Am descoperit o reducere a materiei cenușii și albe, ceea ce înseamnă că există o substanță în creier, mielina, a cărei absență poate duce la scleroză în plăci. Nu

doar că s-a constatat o activitate redusă a creierului, dar am văzut o reducere a creierului și a numărului total de neuroni din creier”. Una dintre concluziile surprinzătoare ale raportului a fost că, acei copii care au avut șansa de a găsi o familie, în care sa fie iubiți și în care să se simtă în siguranță, au fost capabili să-și regenereze conexiunile lipsă, creierul restabilindu-și funcțiile pierdute.

Printre alte efecte ale instituționalizării se mai enumera și:

- lipsa încrederii,
- retragerea din cadrul interacțiunilor,
- probleme de discernământ,
- coeficient de inteligență scăzut,
- izolare socială, agresivitate, hiperactivitate, comportament dificil,
- afecțiuni pentru toata lumea,
- lipsa cunoașterii de sine,
- întârziere în dezvoltarea fizică și psihică,
- dificultăți în a se relaționa cu alți copii,
- tendințe agresive față de ceilalți copii de vârsta lor,
- tulburări emoționale.

CE TREBUIE SĂ OFERE O FAMILIE UNUI COPIL LIPSIT DE OCROTIREA PĂRINȚILOR?

Copiii care au experimentat abandonul au nevoie de îngrijire, stabilitate, căldură sufletească, răbdare și îndrumare competentă din partea adulților.

Copiii care au experimentat neglijență sau abuzuri pot avea nevoie de modalități de corectare și îndrumare alese cu multă grijă și, uneori, sub îndrumarea unor specialiști. Acestea înseamnă timp și dedicare, iar, uneori, schimbarea priorităților, studiu individual, cursuri de pregătire, timp petrecut împreună cu copiii și multă perseverență.

Alianța România Fără Orfani are în curs pregătirea unui material despre comportamentul copiilor cu istoric de traumă care va fi diseminat prin intermediul membrilor săi.

Asociația „Tzuby’s Kids” organizează periodic sesiuni de informare cu privire la gestionarea comportamentului copiilor cu istoric de traumă. Vă recomandăm să urmăriți evenimentele organizate, anunțate pe site-ul Asociației sau pe [Facebook](#) pentru a participa la aceste sesiuni de informare.

Ce prevede legislația în domeniul plasamentului?

Legea 272 din 2004, cu modificările și completările ulterioare, privind protecția și promovarea drepturilor copilului, definește interesul superior al copilului, conform art. 2, alin.2 ca fiind:

„dreptul copilului la o dezvoltare fizică și morală normală, la echilibru socioafectiv și la viață de familie.”

Art. 64, alin 3 prevede că, la stabilirea măsurii de plasament, se va urmări:

- a) plasarea copilului, cu prioritate, la familia extinsă sau la familia substitutivă;
- b) menținerea fraților împreună;
- c) facilitarea exercitării de către părinți a dreptului de a vizita copilul și de a menține legătura cu acesta.

Ordinul 287/2006 art. 54 alin (4)

“plasamentul în servicii rezidențiale se realizează numai dacă nu a putut fi, în primul rând, instituită tutela și mai apoi dacă nu a putut fi plasat copilul în familia lărgită sau la un asistent maternal ori la alt tip de familie substitutivă.

Cine poate lua un copil în plasament?

Art. 62, alin.2 din Legea 272 / 2004 prevede că „Persoana sau familia care primește un copil în plasament trebuie să aibă domiciliul în România și să fie evaluată de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului cu privire la garanțiile morale și condițiile materiale pe care trebuie să le îndeplinească pentru a primi un copil în plasament”.

Drepturile și obligațiile persoanelor sau a familiilor care primesc un copil în plasament

DREPTURILE PERSOANELOR SAU A FAMILIILOR CARE DORESC SĂ IA ÎN PLASAMENT UN COPIL

- ✓ Servicii gratuite de informare și consiliere;
- ✓ Informare cu privire la toate demersurile care se fac inclusiv copii ale planurilor de intervenție specifică (PIS) pentru integrarea/reintegrarea copilului;
- ✓ Persoana sau familia are dreptul de a cunoaște responsabilul de caz desemnat pentru procesul de integrare/ reintegrare, pe care îl poate contacta la nevoie, pentru informații sau clarificări;
- ✓ Sprijin din partea instituțiilor publice și private în situația în care copilul necesită intervenții medicale, tratamente, proteze, terapie;
- ✓ Concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 1 sau 2 ani în funcție de opțiunea familiei/ persoanei și indemnizația aferentă;
- ✓ Alocație lunară de plasament în valoare de 600 lei.

PERSOANELE SAU FAMILIILE CARE IAU UN COPIL ÎN PLASAMENT AU OBLIGAȚIA

- ✓ să supravegheze copilul;
- ✓ să coopereze cu copilul și să îi respecte viața intimă, privată și demnitatea;
- ✓ să informeze copilul despre toate actele și faptele care l-ar putea afecta și să ia în considerare opinia acestuia;
- ✓ să întreprindă toate măsurile necesare pentru realizarea drepturilor copilului lor;
- ✓ să coopereze cu persoanele fizice și persoanele juridice care exercită atribuții în domeniul îngrijirii, educării și formării profesionale a copilului.

Pașii necesari pentru a lua un copil în plasament

PASUL 1: INTERVIUL LA DGASPC

Familia care dorește să ia în plasament un copil trebuie să se adreseze Serviciului de Tip Familial din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Drepturilor Copilului din sectorul sau județul în care își are domiciliul.

PASUL 2: CEREREA

Familia depune o cerere adresată conducerii instituției prin care își face cunoscută dorința de a lua spre creștere și îngrijire un copil separat de familie.

PASUL 3: EVALUAREA

Asistentul social desemnat, va avea sarcina de a realiza o evaluare a garanțiilor materiale și morale ale familiei. Această evaluare presupune interviul cu familia, ancheta socială și evaluare psihologică, evaluarea medicală, juridică și materială pentru a vedea dacă familia întrunește cerințele legale pentru creșterea și îngrijirea unui copil lipsit temporar de grija părintească.

PASUL 4: PROFILUL COPILULUI

Asistentul social, împreună cu familia, vor identifica caracteristicile copilului care ar fi cel mai potrivit pentru a fi luat în plasament de familia respectivă, în funcție de vârstă, sex, stare de sănătate, nevoi etc.

PASUL 5: AȘTEPTAREA

Familia care are un raport favorabil în ceea ce privește garanțiile materiale și morale cerute de lege va intra pe o listă de așteptare până ce va fi identificat un copil pentru care acea familie oferă mediul cel mai potrivit de dezvoltare.

Dacă, în anumite circumstanțe, o persoană sau familie a intrat în contact cu un copil aflat într-un serviciu de tip rezidențial (centru de plasament, apartament social etc) și dorește să ia în plasament familial acel copil, trebuie să depună, în acest sens, cerere scrisă la serviciul rezidențial sau DGASPC de care aparține copilul.

PASUL 6: ACOMODAREA

Perioada de acomodare a copilului cu familia și mediul de viață al acesteia este planificată de către echipa de specialiști care urmăresc evoluția copilului. Această perioadă presupune întâlniri atât în mediul de viață al copilului cât și în mediul de viață al familiei. Vizitele la familia de plasament vor fi atât vizite de zi cât și vizite peste noapte, planificate și aprobate de responsabilul de caz al copilului și conducerea instituției unde se află acesta.

În cazul în care pentru un copil este instituit plasament în regim de urgență, această perioadă de acomodare nu mai poate avea loc.

Plasamentul copilului în regim de urgență, este o măsură de protecție specială, cu caracter temporar, care se stabilește în situația copilului abuzat sau neglijat, precum și în situația copilului găsit sau a celui abandonat în unități sanitare. În acest caz, plasamentul se face imediat după luarea deciziei de plasament, fără o perioadă de acomodare.

PASUL 7: DECIZIA

Hotărârea prin care se dispune plasamentul copilului este de competența Comisiei pentru Protecția Copilului (CPC), sau de competența instanței, după caz.

Dacă părinții naturali ai copilului își dau consimțământul pentru plasament la o familie decizia prin care se dispune plasamentul este luată de Comisia pentru Protecția Copilului, de pe raza sectorului Municipiului București sau a județului în care se află domiciliul copilului, iar dacă părinții nu sunt găsiți sau nu sunt de acord să-și dea consimțământul pentru plasament la familie atunci decizia este luată de Tribunalul de la domiciliul copilului, dacă această măsură este în interesul superior al copilului.

PASUL 8: MUTAREA

Mutarea propriu-zisă a copilului în familie se poate face după emiterea hotărârii de către CPC sau instanță.

Ce se întâmplă după ce copilul este luat în plasament familial?

Evoluția copilului este monitorizată permanent de către responsabilul de caz, prin efectuarea de vizite lunare, trimestriale sau de câte ori este necesar.

Cazul copilului este evaluat trimestrial, iar reprezentanții DGASPC (manager de caz, responsabil de caz, psiholog) monitorizează evoluția acestuia, dar și a situației socio-economice a familiei naturale, pentru a vedea dacă se poate realiza reintegrarea copilului în familia lui naturală.

Un mediu de viață permanent pentru copil înseamnă în primul rând o viață trăită alături de familia sa și vor fi depuse eforturi pentru ca familia naturală a copilului să reprimească copilul acasă.

Dacă familia naturală declară că nu poate avea grijă de copil și își exprimă în scris consimțământul ca acesta să fie adoptat, se demarează demersurile în vederea deschiderii procedurii adopției interne. La adopție au prioritate, în primul rând, familia extinsă, apoi familia de plasament (dacă copilul a locuit cu familia de plasament o perioadă mai mare de 6 luni). Dacă niciuna dintre aceste opțiuni nu este posibilă, copilul va fi propus spre adopție altor familii atestate ca familii adoptatoare.

Sunt și situații în care familia nu își dă consimțământul pentru adopție, dar nici nu colaborează cu autoritățile pentru a-și rezolva problemele care îi fac să stea departe de copiii lor. În această situație, reprezentanții DGASPC pot începe demersurile necesare deschiderii procedurii adopției interne pentru copil, dar aceasta se va face în contradictoriu cu părinții și, prin urmare, este posibil ca acest demers să fie îngreunat și de durată. Instanța poate decide suspendarea drepturilor părintești și deschiderea procedurii adopției dacă are motive întemeiate și dovezi că părinții naturali nu depun nici un efort pentru a-și lua copiii înapoi în familie.

Înainte de a propune deschiderea procedurii adopției pentru un copil, responsabilul de caz din DGASPC trebuie să se asigure că niciuna dintre rudele copilului nu dorește să-și asume responsabilitatea pentru creșterea și educarea copilului.

Actele solicitate familiilor care doresc să ia un copil în plasament

Conform Ordinului 1733/ 2015, la cererea de evaluare vor fi anexate:

- a) copii de pe actele de stare civilă ale solicitantului;
- b) o scurtă prezentare a persoanelor cu care locuiește solicitantul, în care să se menționeze numele, prenumele și data nașterii acestora, precum și, după caz, gradul lor de rudenie cu solicitantul;
- c) adeverință eliberată de medicul de familie, care să prezinte o evaluare completă a stării de sănătate a solicitantului și a persoanelor menționate la lit. b);
- d) aviz psihologic;
- e) certificat de cazier judiciar al solicitantului și al persoanelor cu care acesta locuiește;
- f) copie de pe titlul de proprietate, contractul de închiriere sau orice alt document care atestă dreptul de proprietate ori, după caz, folosință;
- g) declarație pe propria răspundere cu privire la faptul că nu se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 2 alin. (4).

Art.2 alin.(4) Nu poate primi copii în plasament persoana sau familia în care un membru se află în una dintre următoarele situații:

- a) suferă de boli cronice, certificate de medicul de familie, care ar putea pune în pericol starea de sănătate a copilului;
- b) a consimțit la adopția propriului copil;
- c) suferă de boli psihice, este dependentă de alcool, droguri sau alte substanțe psihotrope;
- d) este decăzută din drepturile părintești prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau i-au fost interzise drepturile părintești ca pedeapsă complementară;
- e) a suferit o condamnare prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru săvârșirea cu intenție a unor infracțiuni contra persoanei, infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială sau cele care aduc atingere înfăptuirii justiției;
- f) are un copil care beneficiază sau a beneficiat de o măsură de protecție specială pentru motive imputabile părinților, cum ar fi abuzul, neglijarea sau orice formă de violență exercitate asupra copilului, cerșetoria etc.;
- g) a depus cerere de eliberare a atestatului de adoptator/familie adoptatoare, cu excepția situației în care persoana sau familia face parte din familia extinsă;

- h) locuiește în fapt sau locuiește și gospodărește împreună cu părinții copilului/copiilor pentru care urmează să se aplice măsura plasamentului, cu excepția situației în care mama este minoră, părinții sunt persoane cu dizabilități sau suferă de boli psihice;
- i) a fost asistent maternal și i s-a retras atestatul din motive imputabile lui;
- j) exercită temporar autoritatea părintească cu privire la persoana copilului, pe durata lipsei părinților, conform prevederilor art. 105 alin. (3) din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Ghid de autoevaluare

CARE AR FI ÎNTREBĂRILE PE CARE TREBUIE SĂ NI LE PUNEM ÎNAINTE DE A NE GÂNDI LA PLASAMENT?

- 1) Care sunt motivele pentru care doresc să fac acest lucru?
- 2) Care sunt resursele de care dispun: flexibilitate, timp, răbdare, informație, experiență, resurse materiale?
- 3) Pot face față sentimentelor și comportamentelor copiilor care au experimentat traume, neglijență sau abuz?
- 4) Sunt dispus să colaborez cu specialiști: medici, psihologi, asistenți sociali pentru a ajuta copilul?
- 5) Sunt dispus să învăț de la alți părinți și specialiști lucruri pentru care nu am cunoștințele și experiența necesară?
- 6) Înțeleg faptul că pentru unii copii cea mai bună soluție, pe termen lung, este să se întoarcă în familia lor naturală?
- 7) Accept faptul că un copil luat în plasament are dreptul de a menține relațiile cu familia naturală, cu rudele și cu persoanele importante pentru el?
- 8) Îmi doresc să mă implic în viața unui copil pe termen lung?

ADOPTIA

Adopția este o procedură reglementată de Legea nr. 273/2004 fiind definită ca: operațiunea juridică prin care se rup legăturile biologice anterioare și se creează legătura de filiație între adoptator și adoptat.

Adopția este prezentată ca o măsură care se impune a fi luată în cazul tuturor copiilor pentru care părinții își dau consimțământul pentru adopție sau în cazul copiilor pentru care nu s-a putut realiza reintegrarea în familia naturală sau integrarea la rudele acestora, până la gradul IV, conf. Legii 273/ 2004 art. 8 (1) și art. 26 lit. a.

Cine poate adopta un copil?

Pot adopta un copil cetățenii români cu domiciliul în România sau cetățeni străini cu drept de ședere de lungă durată sau rezidență permanentă în România care obțin atestatul de persoană sau familie adoptatoare și care au locuit în țara, în mod continuu, în ultimele 6 luni cu absente care să nu depășească 3 luni.

Pot adopta și cetățeni români cu domiciliul în străinătate prin intermediul autorităților competente din țara respectivă. Ei pot adopta doar copii pentru care timp de 1 an nu au fost identificate persoane sau familii adoptatoare cu reședința în România. (Legea 273/2004 Art.52, alin. 2).

Deoarece potrivirea copil-familie este realizată de către direcțiile generale de asistență socială, legea interzice familiei care a fost atestată, să întreprindă orice acțiune în vederea identificării unui copil adoptabil.

În schimb, asistenții maternali și familiile de plasament sau tutorii pot adopta copiii pentru care s-a deschis procedura de adopție dacă i-au avut în îngrijire pentru o perioadă de minim 6 luni în cazul în care nici o rudă a copilului nu dorește să îi adopte. Aceste persoane/ familii pot adopta copiii după ce obțin atestatul de familie aptă să adopte. Ele au obligația ca în maxim 30 de zile din momentul în care au fost informate cu privire la deschiderea procedurii adopției să depună cererea de evaluare în vederea obținerii atestatului.

Pașii necesari pentru a adopta un copil

PASUL 1: INFORMAREA

Informarea și consilierea prealabilă asupra procedurii adopției se realizează la sediul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului din sectorul sau județul de domiciliu. Informarea poate fi realizată și de către organisme private autorizate în acest sens.

PASUL 2: CEREREA

Depunerea cererii de evaluare în vederea obținerii atestatului de persoană/familie aptă să adopte însoțită de o serie de documente prezentate în paginile care urmează.

PASUL 3: EVALUAREA

Evaluarea persoanei/familiei în vederea obținerii atestatului poate fi realizată de serviciul adopției din cadrul direcțiilor generale de asistență socială sau de către organisme private autorizate și durează maxim 90 de zile, de la depunerea cererii.

Această evaluare este realizată cu scopul de a determina abilitățile parentale, garanțiile morale și materiale în vederea creșterii și educării copilului. Verificări se pot face și asupra familiei extinse a adoptatorilor, respectiv părinți sau cei ce locuiesc cu adoptatorii.

Perioada de evaluarea cuprinde trei etape:

1. evaluarea socială, realizată de responsabilul de caz,
2. evaluarea psihologică elaborată de psihologul desemnat ca membru al echipei de evaluare, și
3. pregătirea pentru asumarea rolului de părinte.

Pregătirea pentru asumarea rolului de părinte nu este obligatorie în câteva situații cum ar fi: când familia/ persoana nu este la primul atestat, când copilul a locuit cu persoana sau familia adoptatoare cel puțin un an, când copilul este adoptat de soțul/soția părintelui firesc sau adoptiv. (Legea 273/2004 art. 16 alin. 10)

PASUL 4: ATESTATUL

Acest atestat este valabil doi ani, iar valabilitatea lui se prelungește automat în cazul în care data expirării sale este după introducerea pe rolul instanței judecătorești a cererii de încredințare în vederea adopției. După ce adoptatorii primesc atestatul, începe perioada de potrivire.

PASUL 5: POTRIVIREA COPIL-FAMILIE

Autoritatea Pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție identifica prin intermediul Registrului Național și transmite către DGASPC, o lista cu un număr de cel mult 10 adoptatori/familii adoptatoare pentru fiecare copil.

DGASPC, prin Compartimentul Adopției realizează potrivirea inițială și sprijină întâlnirile dintre copil și persoana sau familia adoptatoare atât în mediul de viață al copilului, cât și în afara acestuia.

Angajații DGASPC vor stabili compatibilitatea dintre copilul adoptabil și o persoană/familie și vor elabora un raport de potrivire.

PASUL 6: ÎNCREDINȚAREA ÎN VEDEREA ADOPTIEI

Copilul va fi încredințat familiei de către instanța judecătorească pentru 90 de zile și, în această perioadă, DGASPC va urmări evoluția copilului și relațiile dintre acesta și persoana sau familia adoptatoare, realizând, în acest sens, vizite bilunare.

La sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției, Compartimentul Adopției întocmește un raport final, în care se evidențiază modul în care s-a adaptat copilul noului mediu de viață și face propunerea vizând încuviințarea adopției.

În articolul 42 din legea 273 sunt specificate situațiile în care încredințarea în vederea adopției nu este necesară, sărindu-se peste aceasta etapă.

PASUL 8: ÎNCUVIINȚAREA ADOPTIEI

Raportul de potrivire, împreună cu alte acte cuprinse în legea adopției, se transmite instanței judecătorești, care va încuviința sau nu adopția.

PASUL 9: MONITORIZAREA ADOPTIEI

După finalizarea adopției, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Drepturilor Copilului are obligația de a monitoriza evoluția copilului în noul mediu de viață și a relațiilor dintre acesta și părinții adoptatori în vederea integrării depline a copilului în familie. Familia adoptatoare poate beneficia de servicii post-adopție în funcție de nevoile identificate. Această perioadă durează minim 2 ani (Legea 273/2004, art. 81).

Actele necesare persoanei sau familiei care dorește să adopte

1. Copie de pe buletinul/cartea de identitate, permisul de ședere pe termen lung sau, după caz, cartea de rezidență permanentă;
2. Declarație autentică pe propria răspundere cu privire la locuirea efectivă și continuă pe teritoriul României în ultimele 12 luni anterioare depunerii cererii de evaluare, neexistând absențe temporare care cumulat să depășească 3 luni;
3. Copie legalizată de pe certificatul de naștere;
4. Copie legalizată de pe certificatul de căsătorie sau hotărârea de divorț/certificatul de divorț, dacă este cazul;
5. Copie de pe titlul de proprietate sau alt document care să ateste dreptul de folosință a locuinței;
6. Certificatul de cazier judiciar;
7. Adeverințe de venit sau alte documente care atestă veniturile solicitantului/solicitanților;
8. Certificat/adeverință medical/medicală eliberat/eliberată de medicul de familie privind starea de sănătate și eventualele boli cronice, însoțit/însoțită de rezultatul evaluării psihiatrice;
9. Minimum două caracterizări de la ultimul loc de muncă pentru fiecare solicitant;
10. Declarația soțului care nu se asociază la cererea de adopție, cu indicarea expresă a motivelor neasocierii;
11. Declarație autentică pe propria răspundere din care să rezulte că solicitantul/solicitanții nu este/sunt decăzut/decăzuți din drepturile părintești, precum și referitor la faptul că nu are/au copil/copii în sistemul de protecție specială;
12. Certificatul de cazier judiciar al persoanelor cu care locuiește solicitantul;
13. Certificat/adeverință medicală eliberat/eliberată de medicul de familie privind starea de sănătate a celorlalte persoane cu care locuiește solicitantul, cu menționarea eventualelor boli cronice, însoțit/însoțită de rezultatul evaluării psihiatrice.

Pentru soluționarea cererii de evaluare pot fi solicitate orice alte documente și informații considerate relevante.

Lista completă cu actele necesare va fi înmânată persoanei sau familiei la prima întâlnire cu reprezentanții serviciului adopție din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului unde domiciliați.

Începând cu anul 2016 se introduc concediul de acomodare cu copilul adoptat pe o perioada de 1 an și o indemnizație de concediu, pentru persoana sau pentru unul dintre soții familiei adoptatoare care realizează venituri supuse impozitului pe venit (art. 46).

De asemenea, persoana sau familia adoptatoare care depunere cerere pentru eliberarea atestatului are dreptul la 40 de ore libere de la locul de munca, în vederea efectuării demersurilor necesare obținerii acestuia (art. 46).

DESPRE NOI

ASOCIAȚIA „TZUBY’S KIDS”

Asociația „Tzuby’s Kids” se implică în promovarea adopției și a plasamentului familial și sprijinirea reintegrării în familie sau a integrării copiilor abandonați în familii substitutive, inclusiv prin informarea familiilor cu privire la îngrijirea competentă a copiilor cu istoric de traumă.

„Tzuby’s Kids” este membră a Alianței România Fără Orfani (ARFO) și parte a Consorțiului de Traumă al Alianței având formatori acreditați ANC/CNFPA. Începând din decembrie 2015, „Tzuby’s Kids” a început să susțină cursuri de gestionare a comportamentului copilului cu istoric de traumă, bazate pe metodologia TBRI (Trust-Based Relational Intervention®), dezvoltată de Dr. Karyn B. Purvis și Dr. David R. Cross în cadrul TCU Institute of Child Development.

Email: office@tzubyskids.ro , **Web:** www.tzubyskids.ro , **Facebook.com:** [tzubyskids](https://www.facebook.com/tzubyskids)

ALIANȚA ROMÂNIA FĂRĂ ORFANI

Alianța România fără Orfani reunește organizații nonguvernamentale și religioase, firme, persoane publice și private având ca scop mobilizarea societății înspre manifestarea grijii față de copiii aflați în dificultate.

Alianța România fără Orfani oferă servicii și soluții practice în vederea satisfacerii interesului superior al copilului aflat în dificultate, înțeles ca apartenență la o familie care să îl iubească și să îi împlinească nevoile materiale, emoționale și spirituale.

Membrii Alianței sunt persoane și organizații ce s-au devotat slujirii nevoilor fizice, psihice și spirituale ale copiilor aflați în dificultate, serviciile acestora incluzând adopția, plasamentul familial, asistența maternală, consilierea și prevenirea abandonului.

Email: contact@romaniafaraorfani.ro , **Web:** www.romaniafaraorfani.ro ,
Facebook.com: [Alianta Romania Fara Orfani](https://www.facebook.com/Alianta_Romania_Fara_Orfani)